

Motivele invocate

- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.

Acțiune introdusă la 6 martie 2018 – Scaloni și Figini/Comisia**(Cauza T-158/18)**

(2018/C 152/66)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamanți: Mario Scaloni (Ancona, Italia), Ennio Figini (Chiaravalle, Italia) (reprezentant: P. Putti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului obligarea Uniunii și/sau a Comisiei, în funcție de interpretarea care va fi dată directivei și regulamentului în discuție, la despăgubirea întregii valori nominale a acțiunilor, astfel cum se expune în cererea introductivă și cum rezultă din documentele anexate, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții afirmă că în urma intrării în vigoare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) ⁽¹⁾, urmată de Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 ⁽²⁾, statului italian nu i s-a permis să intervină în favoarea unora dintre băncile sale, printre care Banca Marche.

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe repararea prejudiciului rezultat din interpretarea neconformă de către Comisie a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului nr. 806/2014, în ceea ce privește excluderea nelegală a Banca Marche din domeniul de aplicare al dispozițiilor privind ajutoarele de stat și pe încălcarea, în consecință, a principiului egalității și/sau al nediscriminării
  - În această privință se arată că, pentru ajutoarele în favoarea băncilor din partea diverselor state membre, Comisia a considerat că erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (b) și că, din acest motiv, ele au fost considerate legitime. Intervențiile programate de Italia trebuiau apreciate în temeiul aceleiași dispoziții, singura care reglementează ajutoarele de stat, iar nu potrivit directivei și regulamentului în discuție. Aceste două texte normative nu privesc ajutoarele și nu ar putea să le privească, având în vedere că este vorba de drept derivat. Ajutoarele în favoarea băncilor italiene trebuiau să fie și acestea autorizate întrucât erau întemeiate pe aceleași motive care, potrivit Comisiei, justificaseră deja pe cele acordate.
  - În plus, se precizează că, în cazul în care se consideră că este aplicabil dreptul derivat, primul motiv este întemeiat pe faptul că Comisia, prin faptul că nu a autorizat ajutorul, ar fi încălcat principiul egalității.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului ierarhiei dispozițiilor dreptului Uniunii de către legiuitorul european
- În această privință, se arată că dacă Tribunalul ar considera că interpretarea Comisiei a fost corectă, încălcarea ar viza actele normative, iar răspunderea ar fi a Uniunii în întregul său.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor fundamentale ale ordinii juridice italiene și pe neaplicabilitatea legislației comunitare
- În această privință, se arată că dacă Tribunalul ar decide că nici directiva și regulamentul nu au încălcat principiul comunitar al egalității, va trebui să se solicite Corte costituzionale (Curtea Constituțională italiană) verificarea compatibilității normelor constituționale italiene cu principiul egalității. În caz negativ, reglementarea care a încălcat normele menționate nu ar fi fost în măsură să facă parte din ordinea juridică italiană.

⁽¹⁾ JO 2014, L 173, p. 190.

⁽²⁾ JO 2014, L 225, p. 1.

Acțiune introdusă la 2 martie 2018 – Theodorakidi/EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)
(Cauza T-160/18)
(2018/C 152/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Vassiliki Theodorakidi (Veroia, Grecia) (reprezentant: F. Ikonomidou Ikonomidou, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vassiliki Benopoulou (Kifissia, Grecia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă THYREOS VASSILIKI – marca Uniunii Europene nr. 8 206 963

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 decembrie 2017 în cauza R 40/2017-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, în consecință, respingerea acțiunii în declararea nulității;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată, care includ cheltuielile de judecată efectuate în fața Curții, a Camerei de recurs a EUIPO și a Diviziei de anulare.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001;